

CAPUT IV.

De Zelo animarum.

Optabam ego ipse anathema esse à Christo pro fratribus meis. Rom. 9. Definitur zelus animarum : intensus justi DEUM verè amantis affectus , quo diligentissimè quærit honorem DEI ac proximorum salutem , & quidquid his duobus opponitur , fortiter constanterque repellit. Illius aëtus sunt , Primo vehe mens & ardentissimum votum , quô omnium quidem , maximè verò illorum , qui nobis coñissi sunt , salutem desideramus & ex

petimus. Secundo seria recogitatio, quibus modis ac vijs proximo in Spiritualibus prodesse possimus. Tertio actualis usus & applicatio mediorum excogitorum, qualia v. g. sunt Oratio, prædicatio, correctio, Sacrificatio &c. Quartò Gaudium de Spirituali suorum profectu, tristitia & dolor de illorum obstinaciâ, commiseratio sive compassio propter mentis cæcitatem, &c.

Oritur verò in nobis hic animalium & Divinæ gloriæ zelus imprimis ex consideratione pretij, nobilitatis & dignitatis animalium, utpote quæ ad imaginem SS. Trinitatis sunt creatæ. Christi pretiosissimo Sanguine redem-

redemptæ, & ad æternam felicitatem destinatæ. Quam animarum dignitatem ipse Unigenitus DEI Filius tanti fecit, ut non solùm triginta tribus annis per plurimos labores, ærumnas, persecutions & dolores illas in terris ardentissimè quæsiverit, & pro earum salute mortem ignominiosissimam eligere voluerit; Verùm etiam post suum in Cœlos ascensum per Apostolos in universum mundum dimisso, Sacramentorum institutionem, aliáque salutis media illis abundantissimè providere dignatus fuerit. Secundò nascitur hic zelus animarum in nobis, si consideremus quām gratum DEO & summè meritorium sit zelare sa-

G 5 lutem

ludem aliorum ; de quo S. Gregorius *Homil.* 12. in Ezechiel. Testatur his verbis : *Nullum omnipotenti DEO tale est Sacrificium, quale est zelus animarum.* Et sanctus Chrysostomus *Homil.* 25. in *Epist. ad Cor.* super illa verba : imitatores mei estote &c. *Hæc perfectæ Charitatis regula est, hic certissimus terminus, hoc supremum omnium cacumen, querere quæ communem omnium comprehendant utilitatem, quod ipse Paulus significans addit : Sicut & ego Christi : Nihil enim potest nos adeo imitatores Christi facere ut proximorum cura.* Tertio, oritur etiam zelus animarum ex amore, quo D E U M diligimus : Hic enim in nobis otiosus

sus esse non potest, sed *Charitas Christi urget nos.* 2. Cor. 5. Quare priusquam Christus Petro curā animarum actu committeret, tribus distinctis vicibus ex ipso interrogavit: *Petre, amas me plus his?* ac postea subjunxit: *Pasce oves meas, pasce agnos meos.* Quartò oritur zelus animarum ex consideratione gaudij & exultationis inenarrabilis, quam olim percipiet Parochus, aspiciens fructum laborum suorum in horreo Cœlestis gloriæ & intuens filios suos spirituales cum D E O regnantes, quos ipse per Evangelium genuit: tunc enim cum S. Paulo ad Philippens. 4. exclamare poterit: *Fratres mei charissimi & desideratissimi,*

gaudium meum & corona mea. Vos enim estis gloria nostra & gaudium. 1. Thessal. 2. Videtur hanc Parochorum spiritualem exultationem in Spiritu prævidisse David Psal. 125. in illis verbis : qui seminant in lachrymis , in exultatione metent. eentes ibant & flebant mittentes semina sua ; venientes autem venient cum exultatione , portantes manipulos suos. Quintò denique excitare potest hunc animarum zelum in nobis illa promissio Jacob. 5. qui converti fecerit peccatorem ab errore viæ suæ , salvabit animam ejus à morte , & operiet multitudinem peccatorum : præterquam enim , quod causa existat salutis peccatoris , meretur sibi ipsi Parochus
(si

(si forte in statu peccati mortalis constitutus esset) gratiam saltem de congruo ad pœnitendum. Unde S. Damascenus ex dictis verbis Apostoli colligit , modum abolendi peccata propria esse studium abolendi aliena.

CAPUT V.

De Studijs Literarum.

Attende lectioni , exhortationi & doctrinae . 1. Timoth. 4. Statuit Tridentinum Sess. 23. de reform. c. 14. ut in presbyteros ordinentur solùm illi , qui ad populum docendum ea , quæ scire omni-